

ת"פ 59144/11/14 - מדינת ישראל נגד אחמד סראחין, מחמוד סראחין

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 59144-11-14 מדינת ישראל נ' סראחין(עוצר)
ואח'

בפני כב' השופט אמיר דהאן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
1. אחמד סראחין (עוצר)
2. מחמוד סראחין (עוצר)
הנאשמים

נוכחים:

המבקשת באמצעות ב"כ עו"ד הגר וקסמן אלמגור
המשיב, הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד חסונה ועו"ד זאחיד

גזר דין

א. כתוב האישום:

הנאשם, מחמוד סראחין, ת.ז. 905666996 ליד 1978 מבית אולא, נעצר ביום 14/11/24 וביום 14/11/27 הוגש נגדו כתוב אישום בבית משפט זה.

כתב הא שום שבו הודה הנאשם מייחס לנואם כי ביום 14-11-24 שהה הנאשם בישראל ללא כדי.

ב. ראיות התביעה לעונש וטייעוני התביעה לעונש:

1. התביעה טענה כי מתкосם העונשה הראווי הינו חודש לשישה חודשים מאסר (ברף הגבוה), וכי מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

2. המאשימה טענה כי עברו הפלילי של הנאשם רלוונטי ויש בו כדי להכבד את עונשו.

עמוד 1

. 3. המאשימה טענה כי בעוברו את העבירה הפר המשיב את ריבונותה של המדינה וסמכותה לקבוע בשאלת מי יבוא בשעריה .

. 4. המאשימה טענה כי לעבירה אשר עבר המשיב ישנן גם השלכות על בטחון המדינה.

ג. ראיות ההגנה לעונש וטיעוני ההגנה לעונש:

. 1. הסגנור טען כי נאשם חפץ לעבוד ולהביא שבר לبيתו.

. 2. הסגנור טען כי רמת העונשה המקובלת במחוז בעבירות שב"ח, המבוצעות ממניעים כלכליים בלבד הינה עונש הכלול 31 ימי מאסר בפועל והתחייבות - לא קנס .

. 3. הסגנור ציין כי לנאשם הרשות קודמות ישנות ואין לזקוף אותם לחובתו.

. 4. הסגנור ציין כי הנאשם התחרט על העבירות, הודאה מפורטת בבהמ"ש במוחס לו בהזדמנות הראשונה, עוד בשלב המעצר, בלי שהובטח לו דבר. עובדה זו מעידה, לדברי הסגנור, על חרטה, ויש להתחשב בה בעת גזירת העונש.

. 5. הסגנור טען כי מרשו מסכים למעצר עד תום ההליכים, מודה בעבירה ומבקש לעובור לתיק העיקרי.

. 6. הסגנור טען לנسبות משפחתיות קשות כלכליות וכן הנאשם בן 37, נשוי ואב לשבעה, אשר עבר את העבירות המוחסות לו עקב המצוקה הכלכלית. הנאשם הרחיב לגבי נסיבותיו המשפחתיות וטען כי הוא מנסה לקבל אישור כדין.

. 7. הסגנור טען כי אין להחיל על הנאשם מעשייהם של אחרים אשר אין קשר בין מעשייהם.

ד. עקרונות מנהים כלליים בשיקול הדעת לעונש:

. 1. הסגנור והتובעת טענו את טענותיהם, בכפוף לסעיף 40 לחוק העונשין (נוסח חדש התשל"ז 1977). סעיף זה, אשר הוא חלק מתיקון 313, כולל בתוכו דיני ראיות חדשים ומעגן דיני ראיות יישנים, והכל בעניין הוכחת הנسبות הקשורות לביצוע העבירה.

בכפוף לכך לא קיבל בהמ"ש טענה מטענות הצדדים, אלא ככל שעלה בקנה אחד עם כתב האישום או עם הסכמתם שלהם .

. 2. בקבעת העונש הרואו שקל בית המשפט את השיקולים המפורטים והמאורגנים על פי חוק העונשין (תיקון מס' 313) התשע"ב 2012. תיקון זה עוסק בהבנית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

3. קדמה לתיקון הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה) התשס"ו - 2006 ונوصחה ועקרונית שישמשו מאז את בית המשפט כתבנית מתאימה לשם הבניה נכונה לוגית וסקופיה של שיקולי עונישה מאז פרסום ועד פרסום של החוק שבא בעקבותיה .

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין העונש המוטל על עבירה שהנאשם ביצע, לבין חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם. במסגרת יישום עקרון זה נאמר כי העבירה אשר בוצעה כללה בתוכה יסוד של הפרת הסדר הציבורי עניין זה ניתן לשקל משני כיוונים אחד הינו הכוון ההומיניטרי, אשר מביא בית המשפט להזדהות עם הנאשם החפץ בחופש תנועה ובפרנסה מנגד, מדינת ישראל זכאית, כל מדינה, לקבוע מי יהיו הנכנסים בשעריה, וכי לא יכנס בהם.

4. בהמ"ש התחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגה ובמדיניות הענישה הרואה, וכן התחשב, לצורך הערכת חומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם ומידת אשמו, בנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות ביצוע העבירה.

5. בשלב הראשון: קובע בית המשפט כי הנאשם חטא באירוע יחיד בהם הנאשם נכנס לישראל שלא לחוק.

6. בשלב השני: קובע בית המשפט את מתחם הענישה הרואו על פי הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, על פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק אף אם אינה רשימה סגורה . שלב זה כפוף לשני חריגים שיש בכוחם לפרוץ את מתחם הענישה הרואו, והם הגנה על שלום הציבור מחד ושיקולי שיקום מאידך .

7. בשלב השלישי : אומד בית המשפט את השפעת הנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה על פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק אף אם אינה רשימה סגורה.

8. בית המשפט מתייחס בקביעת מתחם הענישה למדייניות הענישה הנוהגה במחוזנו - מחוז הדרום .

מן הפסיקה עולה רמת עונישה אשר לפיה יש לגזר בעבירות דומות עונש הכלול מאסר בפועל הנע סביר 31ימי מאסר בפועל לעבירה יחידה מע"ת והתחייבות. העונש המדויק נקבע בהתאם לדקויות של הנסיבות או המחרימות לפי הענין זהה גם בתחום הנכון לקבעת מתחם עונישה.

חלקו השני של גזר הדין יפרט בית המשפט הנסיבות בהן התחשב בהמ"ש לפי הסדר הבא:

הנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות ביצוע העבירה:

בית המשפט מצא כי מתוך הרשيمة הקבועה בחוק רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות :

- הנזק שנגרם מביצוע העבירה (העדרו).

- הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה.

לכך יש להוסיף את הנסיבות הקבועות המוחדות לעבירה זו שעולות מתוך ההחלטה והן:

- מספר העבירות שבוצעו בראצ' בהתחשב בעובדה שמדובר בעבירה נמשכת.

- התחכים שבביצוע העבירות והאם היה מעורב בהן תיעוד מזויף .

- האם העבירה הושלמה או שנשאהה בוגדר ניסיון .

הנסיבות המקלות והמחמירות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

בית המשפט מצא כי מתוך הרשيمة הקבועה בחוק רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות :

(4) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו; ;

(6) שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשות אכיפת החוק;

(8) נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;

(10) חלוף הזמן מעט ביצוע העבירה;

(11) עברו הפלילי של הנאשם.

מן הכלל אל הפרט :

נזק בגין ונזק פוטנציאלי:

בימה"ש שקל לccoli כי לא נגרם נזק ממשי של הנאשם ופוטנציאלי הנזק הגלום במעשיינו הינו נמוך יחסית למדרג בעבירות מסווג זה אלא שיש להתייחס בחומרה רבה יותר לכניסה המתבצעת בזמן שבו מתבצעות פעולות פוגעניות כנגד מדינת ישראל בהיקף נרחב לרבות המשמעות הנוסף המוטל על כוחות הביטחון.

בימה"ש שקל לccoli את העובדה שהנתגש לא נקט אמצעים של זיווף תעוזות, או פריצת גדר, לשם ביצוע

עבירות הכניסה לישראל שלא כחוק.

הנסיבות שהניעו את הנאשם לבצע את העבירה:

בימה"ש שקל לקולא כי מניעי העבירה היו כולם כלכליים. הנאשם חפץ בצרפת בלבד ומהומר הראות עולה כי הנאשם לא התכוון לבצע עבירות נלוות.

הנסיבות המקלות שאינן קשורות ביצוע העבירה:

נסיבות המשפחתיות של הנאשם:

בית המשפט שקל את עובדת היותו של הנאשם בעל משפחה גדולה ואת הנسبות הכלכליות של המשפחה.

התנהגות הנאשם בהליכי החקירה והמשפט:

לשם הגשת שיקול ענישה זה הביא בית המשפט בחשבו לקולא כי הנאשם יהודיה במינוס לו וחסר מזמננו היקר של בית המשפט. יהודיה זו באה כבר בישיבת הקראה שבמסגרת הדיון בבקשת מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים . התנהגות זו משקפת חרטה, היסוס וחרזה וחשיבות רבה נודעת לתנהגות כזו לעניין העונש בעניין חשיבותו של שיקול זה ראוי להביא מספר פסקי דין בערכאות אי"ש, ישראל :

לדעתי, להודאה בהזדמנות הראשונה יש ליתן משקל ממשוני לקולא. זאת, מספר טעמים, שכן היה גורמת לחסוך משמעותי בזמן שיפוטי, ומהוות גם ראשיתה של חרטה ולקיחת אחריות מצדו של הנאשם על מעשיו, וכבר נאמר במקורותינו: "מודה וועזב - ירוחם".

.....קיים אינטרס ממשי לציבור ולמערכת המשפט כי התקיים המובאים לפני בית המשפט יסתיעמו במהרה, בשל החשיפה מהירה של האשם ופענו העבירה. אין דומה נאש שעונשו נגזר במהרה, לנ禀 שעונשו נגזר לאחר שנתיים. ככל שמתרכזים ממועד ביצוע העבירות, מוקהה האפקט ההרטעתי, גם מהבחינה הציבורית וגם מהבחינה האישית של אותו הנאשם. ת.פ (יהודיה) 5618/06 התוב"צ נגד אני רג'וב :

מצד אחד, עונש הניתן ברוחק זמן מביצוע העבירה מאבד הרבה הרבה הרטעה שלו, ומайдך גיסא - הנאשם כבר נטל חלק לא קטן מעונשו כאשר חרב הדין התהפה מעל בראשו - והוא במצב שאינו יודע מה גורלו - במשך תקופה החורגת מכל מידת סבירה"

בע"פ 786/84 מדינת ישראל נ' הלוי, פ"ד לט(2), 714, עמ' 716-717

על החשיבות של סיום מהיר של ההליכים נאמר בע"פ 1523/05 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2006(1), 2813, עמ' 2826:

"על שיקולים אלה יש להוסיף את האינטרס הציבורי בשימור כוחו הרטעתי של מגנון האכיפה הפלילית, על ידי שבירו של עבירות פליליות ומיצוי הדין עם מי שנמצא אשם יעשה מהר ככל הניתן (ע"פ 2848/90 אסא

ב' מדינת ישראל, פ"ד מד(4) 837, 840). צדו الآخر של שיקול זה הינו החתירה לסיום מהיר של ההליכים
מפתח חובה של החברה לקורבנות העבירה"

מן האמור לעיל אנו למדים כי המודה בהזדמנות הראשונה לא רק חוסך זמן של בית המשפט, ולא רק
שمبיע בכך חרטה, אלא גם משרת את האינטרס הציבורי בעשיית צדק ומיצוי הדין עם עבריין במהירות. מכיוון
שהנאשם הוא זה המשיע לעניין זה, בהודאותו, ראוי הוא להקלה ממשית. אין פירושו של דבר שהקללה זו
צריכה לאין את מעשיו, את הצורך בענישה מرتעה או את הצורך בגין הולם, וודאי שהיא מקרים, כגון
בעבירות רצח, בהם חומרת המעשים הינה כזו שהשיקולים הללו יהיו חסרי משקל. יחד עם זאת, במרבית
המקרים, יש ליתן משמעות להודאה בהזדמנות הראשונה, וכך הוא הדבר גם בענייננו.

ברוח זו ניתן להוסיף כי להודאה בהזדמנות הראשונה בבתי המשפט יש ליתן, לטעמי, משקל ממשי נוסף,
בייחוד לנוכח העומס הבלטי רגיל המוטל לפתחו של בית משפט זה יש לעודד נאשמים לחתת אחריות מהירה
על מעשיהם, ולהביא לחסכון בהליכים השיפוטיים. בכך הן האינטרס האישי של הנאשם והן האינטרס הציבורי
יזכו למיצוי הטוב והMRI, בהקללה לנאים מצד אחד, וגזרת עונשו של הנאשם בשלב מוקדם וקרוב יחסית
למועד ביצוע העבירות, יחד עם יעילות הטיפול בתיקים רבים מהם תיקי עצורים, מצד אחר.

דברים אלה יפים לענייננו והדרך אותה נקט הנאשם מן הדין שתפעל לטובתו בהמשך.

הנסיבות המחייבות שאין קשרות ביצוע העבירה הן אלה:

הצורך בהרעת עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוע עבירה מסווג העבירה שביצע הנאשם, בשל מהות העבירה
או שכיחותה:

בית המשפט שקל לחומרה כי העבירה ומופיעי ביצועה הינם שכיחים למדי ויש להרטיע את הציבור המועד
הכולל אנשים ובתנאיו של הנאשם מביצוע עבירות דומות.

עוоро הפלילי של הנאשם לרבעתי אך אינם מן הקרובים.

ה הנאשם הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא חוק (2009), שימוש במסנן מזויף, זיופ, החזקת כל
פריצה והתחזות (2004). עבר זה מכבד במידה מה, אך יש להבaya בחשבון שה הנאשם לא נתפס מבצע עבירות
מצה חמיש שנים.

נקודות המשיכה הכלכליות והביטחונית של עבירת השהייה הבלתי חוקית:

בימה"ש העליון בפרשת פרג'ין האמורה לעיל, אמר את הדברים הבאים:

"אין צורך להיות מומחה בביטחון על מנת להבין כי לשהייה בלתי חוקית אוסף مجرעות, ראשית היא הפרת
החוק, וזה רעה חולה, ולא זו בלבד, אלא יש בה פוטנציאלי ברור לסיכון ביטחוני והוא דברים מעולם ואין מדינה
עליה חלד שלא תאבק בנכensis לשטחה באופן בלתי חוקי, לא כל שכן אם יש מהם העולמים לסכן את ביטחונה
ואף סיכנוו..."

איזו היא הדרך שיבור לו ביהם"ש בבואו להידרש לשאלת השווים הבלתי חוקיים? והרי אין הוא חי בבואה אן באולימפוס ובורי הוצרך במאבק בכניסה ובהישיה בלתי חוקית, מנגד נער לנו גם האידך גיסא, מצוקה, חיפוש פרנסה, ובמקרים רבים עבר נקי. מהו האיזון הנכון? איזון הוא השמו של היעד השיפוטי."

ומפי השופט דנציגר יש לצטט:

" אכן מדינת ישראל מתמודד עם איום ביטחוני מתמיד הנשקף לשלוום אזרחייה. חלק מהמאבק באים זה נלחמים שלטונות המדינה כנגד הימצאותם של שוויים בלתי חוקיים בתחוםיה שכן קיימת סכנה ממשית כי ביניהם יסתנו גם פעילי טרור שתוצאות מעשייהם הרות אסון. במסגרת מאבק זה על ביטחונה של מדינת ישראל שומה של ביהם"ש להירותם ולהשתת עונשים מרתיעים."

מנגד אין להתעלם מכך שהמדובר בעבירה שמניעה כלכליים ומשום כך מרכז העונשה הראוו הכלכלי.

i. פסיקתא:

בשים לב לשיקולים אלו אשר נמנו גוזר בית המשפט על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) **15 ימי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו .**
- (ב) **60 ימי מאסר אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 18 חודשים מיום שחרורו עבירה בה הורשע בתיק זה או ניסיין לעبور עבירה כאמור.**
- (ג) **קנס כספי על סך 750 ₪ או 21 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום שחרורו של הנאשם ממאסר וכתנאי לשחרור . - ולאחריו יחולו הוראות סעיף 71 חוק העונשין (נוסח חדש) התשל"ז 1977 .**

המציאות תרשום את מועד תשלום הקנס כמועד גזר הדין ובשל היות הקנס מובטח במאסר לא ישא הפרשי ריבית והצמדה .

בשל שאלות שעלו בעניין זה בתיקים קודמים, ממציאות בית המשפט וממן השב"ס ועל מנת להסיר תקלת העוללה לעלות חילתה בשילילת חירות אני מביא את נוסח הסעיף הרלונטני:

- 71. (א) **בית המשפט דין אדם לקנס, רשאי להטיל עליו מאסר עד שלוש שנים למקורה שהקנס כוון או מקצתו לא ישולם במועדו**

(ג) נשא אדם מאסר לפי סעיף קטן (א), לא יחויב בתשלום הכנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחויב בתשלום חלק הכנס היחסית לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הכנס שלא נשא עליו מאסר.

(ד) הוטל מאסר לפי סעיף קטן (א) ולפניהם שנסתיימה תקופת המאסר שולם חלק מן הכנס תקופר התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הכנס כולם.

מותר למשיב ביצוען של 5 שייחות טלפון בהתאם לנוהלי שב"ס.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, טו כסלו, 07 דצמבר 2014, בנסיבות הצדדים.